

que hi ha a l'Hospital, el senyor Plaixart ha fet donació de varis aparells desmontables, per a l'estudi de l'anatomia humana; de varis quadros i quaderns, també de caràcter científic, i d'un armari botiquí, amb instruments apropiats per a ésser instal·lat en un dispensari, que tanta falta fa a Granollers.

I això, que val molt, i més encara si a això s'hi afegeix altra donatiu, en metàl·lic, de cinquanta mil pessetes, perquè la renda que donaran s'aprofiti per al sosteniment de l'Hospital i Asil, no és tot encara; no és el millor del donatiu que aviat podrem gaudir els granollerins.

El senyor Plaixart, encarinyat amb el bell projecte que coveja fa temps en la seva pensa, ens ha dit amb ver entusiasme que no hem de tardar molt temps en veure'l realitat. Compta per a això, amb el valió apoi d'una entitat molt respectable per tots conceptes, que porta a cap altíssima missió en la nostra terra, la qual sembla que cedirà una dependència apropiada per a sala de lectura pública en un immoble fa poc temps adquirit en el punt més cèntric de la nostra ciutat per a instal·lar-hi les seves dependències. La mateixa entitat, qual nom no podem donar encara, prestarà també personal apte per al cuidado de la futura Biblioteca Popular de Granollers.

Compta també el senyor Plaixart, i això ens ho ha dit confidencialment, amb la promesa de que, així que sigui oberta la nostra primera Biblioteca, aquesta serà completada amb la col·lecció de llibres que constitueixen riquíssim patrimoni espiritual dels hereus d'un gran català, quin nom il·lustre honora un dels nostres carrers i és recordat amb veneració per tots els granollerins.

Tornant de visitar el nou Hospital, en l'agradable companyia del doctor Plaixart i d'altre bon granollerí que, com de amagat, vé laborant pacientment en la quietud de la llar, per a la pròpia elevació cultural i per a llegar a Granollers un veritable arxiu local, que tant es troba en enyor per tots els qui dediquen llurs afanys a l'estudi, entrevèiem nosaltres la transcendència que, per a l'avenir de Granollers, pot tenir el gest generós d'aquell, que indubtablement trobarà imitadors, tantost s'hagi creat la institució que projecta, i de la qual oportunament en donarem nous detalls.

La festa de Corpus

La forta pluja del dia abans, feia témer que deslluïria la diada. I, efectivament, malgrat no haver plogut en tot el dijous, la fredor que se sentia, va treure bona part de l'encant que té la magnífica festa religiosa i popular; festa de l'estiu; amb sentors de ginesta i vermells de clavells.

La processó va sortir de l'església mitja hora més tard de l'anunciada, o sigui a dos quarts de set de la tarda. Des d'una hora abans, en els balcons i finestres de les cases per on havia de passar el Santíssim hi flamejaven els domassos de colors llampants i virolats i a cada casa havien ben escombrat i regat el carrer, escampant-hi roselles, ginesta i paperets, molts dels quals, recollits per mans mercenàries, evocaven, irreverents, les festes del Carnestoltes.

En els balcons i a cada cantó de carrer, dalt de les aceres, la gent presencià el pas de la religiosa comitiva amb la devoció i el respecte que són la característica de la nostra terra. No es produí el més lleu incident.

Formaven la processó els gonfanons de la parròquia; seguien les velles banderes dels gremis i germanats; els nens dels col·legis i els llusos: un estol de pomellistes, lluint la roja barretina damunt

l'espatlla, a l'estil dels vells choristes deiebles d'en Clavé; gran nombre de socis del Centre Catòlic i distingides personalitats de la localitat que corresponien al convit del portador del penó principal En Josep Gorina, president d'aquella societat, a qui feien costat els seus companys de junta directiva, l'advocat En Esteve Riera i el jove hisendat En Pere Pibernat.

Darrera del penó principal, l'orquestra La Moderna, interpretà airores marxes, i l'escolaria de la parròquia que la precedia, cantà escollits motets durant el curs de la processó.

Figuraven també en la comitiva, com és de suposar, la institució de la Creu Roja Espanyola, amb les dues banderes i tots els seus components d'uniforme i formats militarment.

La Custòdia, guarnida amb exquisit gust amb flors naturals, era conduïda en la forma de costum, sota tàlem que portaven sis joves socis del Centre Catòlic.

Darrera, presidien l'Ajuntament i demés autoritats locals; tancant la comitiva una companyia de les forces aquí de guarnició, amb bandera i música.

A la plaça de la Constitució, entre mig de la sabateria Romanó i la botiga de can Piguillem, s'hi aixecà un altaret, en quin fons hi lluia la bandera de les quatre barres i una imatge de la Nostra Dona de Montserrat, al qual feien com guàrdia d'honor vint xamoses damiselles, dels Pomells de Joventut, coberts sos bonics capets amb la blanca caputxa. En passar per allí la Custòdia, la processó s'aturà, i els pomellistes cantaren una composició, que tenim entès era el seu himne.

A un quart de nou el Santíssim tornava a ésser a l'església, retirant-se en aquella hora les forces que s'havien afilerat per a cubir la carrera de la processó.

Com un apèndix a la festivitat religiosa, a la nit tingueren lloc extraordinaris concerts, als cafès de La Unió Lliberal i de La Alhambra, i lluits balls de societat, que es vegeren molt concorreguts.

Amenitzaren els programes, l'orquestra La Moderna i una banda de música militar, essent molt aplaudides ambdues, pel nombrós públic concurrent als concerts.

CRISTALLERIA MAYOL

LA MÉS ANTIGA

•• 0 ••

Cristall : Pisa : Porcelana

Articles per a regals
Variat assortit

Serveis per a Bars i Cafès
(Especialitat)

Fco Terricabras

17 : SANTA ELISABET : 17

DOCTOR R. PERPIÑÁ MÁS

Metge especialista en enfermetats de la vista

Ex alumne de les Facultats de Medecina de Paris i Barcelona

Gabinet especial per a la graduació de la vista i selecció de cristalls per a lentes

GRANOLLERS

Doctor Robert, 16 : Dijous de 9 a 1

BARCELONA

Provença, 185, 1.er 2.ª (De 11 a 1 i de 4 a 6)

(Entre Aribau i Universitat)